

27 И Исусъ и рече: воста-
ви първо да се насытатъ ча-
да та: защото не е добро
да шиме нѣкой хлѣкатъ ш
чада та, и да го фжри на
псета та.

28 И она мѣ шговори, и
рече: ей, Господи: защото
и кѣченца та шдождь подъ
трапеза та шдждтъ ш трохи
те (които падатъ) ш дѣ-
ца та.

29 И рече и: за това слово
иди: и злѣзе дѣаволо ш
дшѣрка та ти.

30 И като шиде въ кжша
та си, намери зашо дѣаволо
беше и злѣзналъ, и дшѣрка
та и лежеше на оджратъ.

31 И пакъ и злѣзе Исусъ
ш суноре те Тѣрки и Си-
донски, и доиде на морѣ то
Галилейско между суноре те
Декаполски.

32 И привѣдоха мѣ единъ
гдхъ и гдгнивъ и молеха го
да си тѣри на него ржка та.

33 И като го шдѣли ш на-
рѣдатъ на единѣ, тѣри си
пржсти те въ оуши те мѣ,
и плюна и пофана го за
лъзкатъ,

34 И поглѣдана на неко то,
и въздухна, и рече мѣ: еф-
фада: коѣто ще да рече, ш-
ворисе.

35 И тоа часъ се швориша
оуши те мѣ, и развжрзасе
вжзелю на-лъзкатъ мѣ, и
говореше правъ.

36 И запрети имъ да не
кажатъ никому: и колкото
имъ той запрѣщаваше, то-
лко они по много проповѣ-
дѣваха.

37 И много повече се чѣде-
ха, и говорѣха: все добре пра-
ви: и гдхи те прави да чѣатъ,
и нѣмы те да говоратъ.

ГЛАВА II.

Въ онѣ дни, понеже бѣ-
ше весьма много народо, и
нѣмаха шо да шдѣтъ, по-
выка Исусъ оученицѣ те
си, и рече имъ:

2 Мило ми е за нарѣдатъ,
зашо вече три дни седатъ
при мене, и нѣматъ шо да
шдѣтъ:

3 и ако ги шпѣстимъ гла-
дны въ кжши те имъ, ще
да запратъ по штъатъ: за-
што нѣкои ш нихъ са
дошли ш далече.

4 И шговориша мѣ оучени-
цѣ те мѣ: а ш гдѣ мѣженѣ-
кой да ги насыти съ хлѣкъ
тѣка въ пѣстына та;

5 И попыта ги: колко
хлѣкове имате; а они ре-
коха седмь.

6 И запрѣда на нарѣдатъ
да насѣдатъ по земля та:
и земля седмь те хлѣкове, и
като въздаде хвала прело-
ми, и даваше ги на оуче-
ницѣ те си да ги слѣгатъ
предъ нихъ: и сложиша ги
предъ нарѣдатъ.